

EFTERTRYK

NR. 2 - MARTS 2026

EFTERTANKE:

SKABT TIL FÆLLESSKAB

| Af John Nielsen, generalsekretær

I begyndelsen skabte Gud mennesket. I sit billede skabte han det. Som mand og kvinde skabte han dem. Gud skabte manden og kvinden til fællesskab med hinanden, og han velsignede deres fællesskab. Da de to blev til mange, fik fællesskabsbehovet en større dimension på det almenmenneskelige plan. Helt fra begyndelsen lagde Gud frihed til at vælge og behovet for fællesskab ned i mennesket. Et behov for fællesskab med andre mennesker og et behov for fællesskab med skaberen.

MANDEN VED DREJESKIVEN

Mange år senere satte skaberen sig igen ved "drejeskiven" for at skabe noget nyt. Friheden som Gud fra begyndelsen havde lagt ned i sit skaberværk, var blevet forvaltet på en sådan måde, at fællesskabet med ham havde lidt skade. Det samme havde fællesskabet mellem mennesker. Det nye han skabte, kaldte han kirke.

På trods af det, der var sket op gennem historien, valgte Gud igen at lade frihed og fællesskab præge sin nye skabning. Men manden ved "drejeskiven" var bevidst om, at den nye skabning var skrøbelig. Mens han kæmpede med at få den formet, forudså han risikoen for, at friheden ville vælge at regere på bekostning af fællesskabet. Derfor bøjede han sine knæ på sin vej til korset og bad om, at den nye skabning måtte holde sammen i enhed.

TVILLINGERNE

Mennesket og kirken blev skabt med en frihed som er bedst, når den forvaltes med tanke på fællesskabet. For hverken mennesket eller den enkelte kirke er skabt til at gå enegang. Vi er skabt til fællesskab og fælles vandring.

Da vores kirkesamfund blev født, blev det skabt med to stærke gener: Frihed og fællesskab. Historien fortæller, at en tidligere leder i vores kirkesamfund kaldte disse to for tvillinger. De har ikke altid gået i takt. Men de er skabt til at følges ad.

ALVORSORD I EN BRYDNINGSTID

I en brydningstid som vi oplever for tiden, er der god grund til at minde om disse to. Vi er frie selvstændige menigheder, men vi er også forbundet med hinanden i et fællesskab af menigheder.

Friheden kan hævde sine rettigheder. Men frihedsrettigheder kan nogle gange blive udlevet på bekostning af fællesskabet. Når det sker, betaler fællesskabet en høj pris for friheden.

I disse tider må vi alle stræbe efter at bidrage til, at frihed og fællesskab kan finde vej sammen. Sagt med et citat fra vores synodeudtalelse: "Den enkelte menighed er fri og selvstændig, men friheden skal anvendes således, at den bliver til gavn for den større helhed".

For vi er skabt til fællesskab med hinanden!

Eftertryk nr. 2, 138. årgang, marts 2026. Udgives af Evangelisk Frikirke, Danmark. Bladet udkommer 6 gange om året.

Ansvarshavende: Landsledelsen v/formand Brian Kjøller.

Redaktion: Peter Götz og John Nielsen. Henvendelser til Peter Götz, peter@goetz.dk.

Grafisk design: Laila Nygaard

Sekretariatet: Borrevejlevej 26, 4000 Roskilde, sekretariat@evfri.dk - tlf. 40 16 21 31.

Forsidefoto: Gitte Møller Thomsen, landsleder for Alpha Danmark talte på Lederforum 2026

TRO & LIV SOMMERKONFERENCE

| Af John Nielsen, generalsekretær

Søndag d. 19. juli – fredag 24. juli

HVOR ÅNDEN LEDER, VOKSER LIVET

Det handler om tro og liv i bevægelse, når vi inviterer til TRO & LIV Sommerkonference med temaet: "Hvor Ånden leder, vokser livet".

Konferencen kan dermed blive mere end en god ferieuge. Den kan føre til noget, som berører både vores eget og andres liv i lang tid efter.

NOGET FOR ALLE

Programmet har noget godt til alle generationer. Som noget helt specielt i år får teenagerne og de unge et usædvanligt besøg af et ægtepar fra Spanien, der sammen med et team af spanske unge vil undervise om discipelskab. En gruppe danske unge mødte spanierne på en international ungdomskonference i Paris og vendte tilbage med begejstring og et ønske om at få besøg af dem på konferencen. Så der er noget ud over det sædvanlige at se frem til.

SNAK OMKRING BÅLET – FOR MÆND

Konferencen byder også på en særlig mulighed for mænd. To sene aftner inviteres mænd til en samtale om tro og liv – siddende omkring et bål.

GÆSTER

Fra Misjonskirken i Norge kommer Geir Johansen, der er kendt for sin smittende Jesus-begejstring. Flere af kirkesamfundets præster og vores udsendte Cornel Pascu fra Rumænien er på programmet.

Få en brochure i din kirke, hvor du kan læse en mere fylldig beskrivelse af TRO & LIV Sommerkonference.

AT VÆRE KIRKE I EN UROLIG ELLER EN UTROLIG TID?

| Af Tabitha Lessmann

1

Årets Lederforum i EFD blev et samlingspunkt på tværs af lokale menigheder, foreninger, funktioner og generationer.

I år var temaet "at være kirke i en urolig tid", og det var netop denne spænding, John Nielsen foldede ud i sin indledning. Han sagde, at emnet blev valgt for noget tid siden, men at verden siden da kun er blevet endnu mere præget af uro.

Alligevel udfordrede han os med et perspektivskifte: At være kirke i en urolig tid eller *at være kirke i en utrolig tid?*

KRIG OG KRISER

Midt i krig, kriser og frygt oplever vi samtidig en ny åbenhed for tro, hvor mennesker, der før holdt afstand, nu stiller spørgsmål og søger fællesskab. John pegede på, at vores opgave ikke blot er at håndtere uroen, men at omfavne de mennesker, der i denne tid banker på kirkens dør.

Med afsæt i Guds løfter mindede han os om, at selv når fundamentet rystes, rokker Guds trofasthed sig

2

ikke. Vi kan ikke altid se langt frem, men vi kan se langt nok til at tage næste skridt, og Jesus går med.

KAOS ER IKKE NOGET NYT

Andreas Bøge, ung sognepræst i Ansgars Kirken i Aalborg, satte vores tid ind i et større historisk perspektiv og sagde med skarp klarhed: "*Nyheden er, at verden er blevet usikker og urolig ... for de privilegerede.*" Verden har altid været præget af uro, men det er nyt for os, der har levet i en usædvanlig stabil periode - måske er det netop derfor, vi taler så meget om det nu.

NÅR DET KOSTER AT TRO

Andreas udfordrede os til at træde ud af forestillingen om, at livet kan kontrolleres eller fikses; livet er ikke et regnestykke, der skal løses, og mindede os om, at kirken ofte vokser stærkest dér, hvor det koster noget at tro. Måske hænger den åndelige søgen i vores tid sammen med, at vores egen selvfølgelige tryghed er blevet rystet. Andreas mindede os også om ordene fra Salme 23: *Herren er vores hyrde, vi*

1. John Nielsen introducerer Gitte Møller Thomsen
2. Gode anledninger til dialog. Rikke Obasi, Esther Obasi og Mirjam Hoel Nielsen
3. Andreas Bøge
4. Claus Bækgaard og Thomas Baldur diskuterer en tekst
5. John Nielsen og Brian Kjøller

lider ingen nød. Han lader os ligge i grønne enge og leder os til det stille vand. Vi har brug for lyset, så vi kan se, hvor den næste fod skal sættes, for selv om vi går i mørkets dal, frygter vi intet ondt, fordi Gud er hos os.

IKKE PRÆSTERE MEN VÆRE

Gitte Møller Thomsen, landsleder for Alpha Danmark, førte os videre ind i kernen af kirkens kald, discipelskab.

Hun stillede spørgsmålet om, hvad vores succeskriterium egentlig er: antal fremmødte eller forvandlede liv, og understregede, at målet er bevægelsen fra information til transformation. *"When you do discipleship, you get discipled yourself,"* sagde hun og mindede os om, at discipelskab aldrig er envejs. Hun afsluttede med en enkel, men dybtgående bøn: *"Lord of the harvest, please send labourers into your vineyard,"* og pegede på, at mission ikke først og fremmest bæres af vores præstationer, men af Guds Ånd. Vi skal ikke præstere, vi skal være. Gitte samlede det i fire konkrete opfordringer til, hvordan vi kan være kirke i en urolig tid:

1. Hold sammen i fællesskabet, for det er en hold-sport.
2. Lev i Jesus og lær ham bedre at kende.
3. Vær i mission i Helligåndens kraft.
4. Afhold Alpha.

HVOR DIT HJERTE ER

Claus Bækgaard, ny generalsekretær i FrikirkeNet, rundede dagen af med en tydelig opfordring til fri-modighed midt i uroen og lod ordene stå klart: *"Ifør jer Guds fulde rustning."*

Han talte om, hvordan det, vi retter vores opmærksomhed mod, former vores hjerte, og hvordan vi i en tid med mange stemmer må vælge at stå stærke i Herren, for hvor vores skat er, dér vil vores hjerte også være.

Lederforum blev dermed ikke blot en samtale om uro, men en påmindelse om kald, retning og håb, og om at vi måske netop nu lever i en utrolig tid, hvor Gud er i gang med noget større, end vi først aner. *"Hvad jeg gør, forstår du ikke nu, men senere skal du forstå det."* - Johannesevangeliet 13,7

EN EFTERSKOLE DER BYGGER PÅ **VÆRDIER**

EFTERTRYKS redaktør har sat sig for at spørge både kirkesamfundets ledelse og efterskolens ledelse, hvordan vi kan fremme, forny og forbedre relationen mellem kirkesamfund, menigheder og skole.

Efterskolen Lindenberg blev i 1956 oprettet af Det Danske Missionsforbund, nu Evangelisk Frikirke Danmark (EFD).

De lokale menigheder udgør skolens bagland eller det, man nu om dage kalder for skolekredsen.

Der har naturligvis de seneste 70 år været utallige lederskifter både i kirkesamfundet, i menighederne og på skolen. Det giver derfor god mening at spørge hinanden: Hvad kan vi tage med os fra begyndelsen og hvordan skal vores parløb se ud fremover?

I en række spørgsmål til henholdsvis næstformand, Annette Lundgaard og generalsekretær

EFTERSKOLEN LINDBORG

John Nielsen i EFD's ledelse - og efterskolens viceforstander, Mette Vithus Andersen samt forstander Anders L. Ohlsen har jeg forsøgt at tage pulsen på ønsker og forventninger.

Først spørger jeg om, hvad EFD kunne ønske sig af Efterskolen Lindenberg.

RELATIONER

Annette Lundgaard og John Nielsen understreger vigtigheden af relationer. At skole, kirkesamfund og menigheder oplever at være i relation med hinanden.

Menighederne skal genopdage skolen, for den er

fraværende hos mange. Derfor er der brug for, at skolen er mere synlig.

Både skole og menigheder skal finde tid og modeller for, hvordan relationen kan genopbygges – finde tid og anledninger til at engagere sig.

Det er vigtigt at skolen har en stemme og er synlig på børne- og teenagelejre samt konfirmandlejre såvel som på sommerkonferencer med stande, roll ups og materiale. Altså der, hvor menighederne samles.

En tidligere idé om at oprette en EFBU-forening på skolen er måske stadig en mulighed.

John Nielsen

Annette Lundgaard

Mette Vithus Andersen

Anders L. Ohlsen

AKTUELT FOKUS

Selvom EFD er et bagland med de fleste menigheder i Jylland er det dog også en overvejelse værd, om de sjællandske menigheder skulle forstå sig som skolens allernærmeste bagland.

DE GODE HISTORIER

Det vrimler med gode historier fra Lindenberg, som vi i menighederne kunne glæde os over sammen med skolen.

Om elever, der søger efter 'det, der er større end dem selv', om efterspørgsel på Bibler, om mange deltagere på Alpha-kurser, om skolepræstens mange oplevelser, osv.

EFTERTRYK er én kanal. Små videoer udsendt til menighederne, gerne med synlighed af flere fra skolens personale, er en anden mulighed. Måske besøg i menighederne af skolens præst, Simon Hoel Mortensen sammen med et par elever.

Vi spørger også efterskolens viceforstander og forstander om, hvad de kunne ønske sig af baglandet, EV. FRIKIRKE DK.

ET BAGLAND, DER TALER SKOLENS SAG

Vi ønsker at have et bagland, der går ud og taler skolens sag og fremmer skolens virke dér, hvor vi ikke selv er. Bagland er noget, man står på. Det er vigtigt at det fungerer dér, hvor vi ikke selv kan være.

Efterskolen er i en konstant udvikling. Vi er ikke, hvad Øresund var og heller ikke hvad vi selv var for fem år siden. Vi bevæger os hele tiden.

På de sociale medier kan man se, hvad der sker. Vi kunne ønske, at når folk i menighederne mødes til gudstjeneste, så har de måske set nogle af vores gode historier på de sociale medier og taler om dem, for dér kan man se, hvad og hvem skolen er. Tjek os på www.efterskolen.dk og på Facebook.

FORBØN I MENIGHEDERNE

Det kunne være en god idé, at skolen blev taget med som et regelmæssigt forbønsemne i menighederne, ligesom vores internationale felter formodentlig er det.

SOMMERKONFERENCE

Det er en ny situation, at EFD for tiden ikke vælger Lindenberg som stedet for sommerkonferencerne. (Skønt vi efter to års ihærdigt arbejde med kommuner og myndigheder nu igen har fået tilladelse). Vi kan godt se, at Mariager er bedre gearet til sommerstævner, end vi er for tiden. For det lykkedes ikke med den udbygning, vi forsøgte for 3-4 år siden, ikke mindst fordi prisen på håndværkerudgifter efter Coronakrisen pludselig skød voldsomt i vejret. En stor og naturlig kontaktflade mellem skole og kirkesamfund er dermed gået tabt.

DELTAGELSE

Det vil være en stor opmuntring, hvis der kom deltagere fra menighederne på skolens store dage: Julemarked, Performance, Efterskolernes dag, osv. Alle begivenheder findes på skolens hjemmeside: www.efterskolen.dk

ELEVER

Mange elever vælger Lindenberg, fordi de i deres konfirmandtid oplevede noget om at tro på Gud, som de gerne vil undersøge nærmere. På vores hjemmeside kan de se, at det kan man hos os. Vi er en missionsmark, der forsøger at pege på 'det, der er større' og hjælpe unge til at få øje på troens univers.

Vi vil meget gerne – hellere end gerne – have elever fra EFD-menigheder, men vi er ikke en skole, der helst vil have unge fra kristne miljøer. Vi er ikke en skole for unge fra kristne hjem, der gerne vil holde deres tro vedlige, en udvidet ungdomsforening.

Med stor respekt for det kirkesamfund, som satte denne efterskole i verden, er vi ikke først og fremmest en 'EFD- eller en frikirke-skole, men en 'kristen skole' for at videregive de værdier, som den kristne forankring giver os og med den teologiske bredde, som EFD rummer. Det giver os alt andet lige en økumenisk profil. Vi kan glæde os over, at tidligere elever herfra nu kommer i forskellige kirkelige miljøer lige fra Hillsong til Folkekirken.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

Vores menneskesyn og tro kommer også til syne på den måde, vi takler vores inklusionselever. De kommer herfra med et nyt liv – og vi skal lade det være usagt om det er bøn, omsorg, pædagogik, eller det hele, som er årsagen.

Forstanderen slutter med et ønske om at se, at EFD-ledelsen på et årsmøde tage initiativer angående kirkesamfundets efterskole.

Jernbryllup

I maj måned for 70 år siden – i 1956 – flyttede det første hold på 28 piger ind på Ungdomsskolen Øresund i Espergærde.

En mindefond med navnet Jensen-Maar (stifteren af Det Danske Missionsforbund) blev etableret i 1953 med henblik på at skulle udløses i 1956. Det var 100-året for Jens Jensen-Maars fødselsdag.

Efter forskellige forslag blev det på en årskonference i 1954 fastlagt, at pengene skulle gå til oprettelse af en ungdomsskole. Helge Rasmussen skriver i bogen *En dansk Vækkelsesbevægelse*, udgivet 1963, således om årskonferencens beslutning:

Det skulle ikke være en skole, der var forbeholdt den ungdom, der kom fra Missionsforbundets egne kredse, men en skole, hvor vi havde mulighed for at give et udsnit af den danske ungdom i almindelighed part i de værdier, vi bekender os til. – Det er interessant, at formuleringerne også dengang handlede om værdier.

Begrebet *Ungdomsskole* er siden blevet til *Efterskole*.

Det forestående jubilæum har givet anledning til at lade relationen mellem skole og kirkesamfund få et servicetjek.

Rust

Jern kan (a pro pos jernbryllup) ruste og det kan kærligheden også, selv om et gammelt ord siger, at gammel kærlighed ikke ruster. Forudsætningen for at kærlighed ikke ruster er dog, at den holdes i live, at relationen dyrkes. Kærligheden kan blive kold og de fælles visioner kan falme. Det kræver en indsats fra begge parter i en relation, at man glæder sig over fortidens sejre og sammen drømmer om fremtiden.

Ny dialog

Skolens bestyrelse og Landsledelsen for EFD tog i november sidste år initiativ til en fornyet dialog mellem skolen og dens kirkebagland, i første omgang Landsledelsen.

Spørgsmålene er for så vidt ganske enkle:

Vil vi stadig det samme efter alle de år med skiftende tider og skiftende ledelser i både kirkesamfund og på skolen? Har skolen stadig samme kurs som dengang og er den stadig et vigtigt missionsfelt for kirkesamfundet? Kan skole og kirkesamfund fremdeles identificere sig med hinanden?

EFTERSKOLEN
LINDBENBORG

Håb og hjælp til landsbyen Mărcești i Rumænien

| Af Dorthe og Cornel Pascu

Landsbyen Mărcești er et sted, hvor fattigdom ikke er en historie, men en daglig virkelighed.

Mange familier i Mărcești har 4, 5 og helt op til 9 børn. Flere af familierne har ingen fast indkomst og ingen sygesikring.

Der er familier, som hver eneste dag kæmper for at få brød på bordet. For dem er et besøg på hospitalet en luksus, de ikke har råd til. Når de bliver syge, bliver de hjemme og holder smerten ud. Helbredsproblemer bliver udsat og båret i stilhed. De lever under svære forhold, i beskedne huse med mangler, der gør ondt og med stor usikkerhed om morgendagen.

ET Telt FYLDT MED GLÆDE OG HÅB

Som kirke engagerer vi os med glæde i denne landsby, fordi vi tror, at Gud har kaldet os til at være et lys dér – både gennem konkrete handlinger og ved at forkynde evangeliet. I næsten tre år har vi arrangeret samlinger i et særligt indrettet telt. Her synger vi, beder, underviser i Guds Ord og forsøger at give støtte og retning for livet. For mange børn er dette telt blevet et sted med glæde og håb.

SUNDHEDSUNDERSØGELSE

For nylig arrangerede vi, i samarbejde med de lokale myndigheder og en kristen partnerorganisation i Rumænien, et lægeprojekt for hele lokalsamfundet. Omkring 25 frivillige – kristne læger og sygeplejersker fra Bukarest, Iași og Bacău – kom for at tilbyde gratis konsultationer. De kom med et oprigtigt ønske om at tjene og hjælpe dér, hvor behovet er størst.

Der blev gennemført almene lægeundersøgelser, EKG og vurderinger af hjerteproblemer, konsultationer for maveproblemer samt øjenundersøgelser. Hver person blev mødt med tålmodighed og respekt. For mange af landsbyboerne var dette den første grundige lægeundersøgelse i mange år. De modtog klare råd, anbefalinger og vejledning til videre undersøgelser, hvor det var nødvendigt. Børnene deltog i undervisningsmøder, hvor de lærte enkle, men vigtige ting: hvordan man vasker hænder korrekt, hvordan man passer på sine tænder, og hvordan man forebygger sygdomme. I et sårbart lokalsamfund kan sådan viden forebygge lidelse og skabe reel forandring på længere sigt.

GODKENDELSE FRA MYNDIGHEDER

Organiseringen af projektet krævede meget arbejde og ansvar. Teltet skulle indrettes efter de krævede standarder for at få myndighedernes godkendelse. Uden denne grundige forberedelse ville projektet ikke have været muligt. Der blev indhentet tilladelser, og der blev gennemført kontrolbesøg fra sundhedsmyndighederne. Borgmesteren og de lokale myndigheder var til stede og støttede initiativet. Alt dette har bidraget til at opbygge gode relationer og åbne døre for fremtiden.

TRO OG TJENESTE

Alle frivillige tjente ud fra deres tro. De tilbød ikke kun medicinsk hjælp, men også opmuntring og sjælesorg. De, som ønskede det, modtog gratis en bibel, og evangeliet blev forkyndt med stor kærlighed. Den sociale hjælp gik hånd i hånd med håbets budskab i Kristus.

Behovene er store. Men menneskers åbenhed er også reel. Vi så taknemmelighed i deres øjne. Vi så tårer – men også håb. Vi tror, at når kirken tjener

gennem handling, åbnes menneskers hjerter lettere for Kristus.

Mărcești forbliver på vores hjerte. Og vi vil fortsætte med at tjene dér – gennem handling og gennem Ordet – til Guds ære.

NÅR GUD SKRIVER EN NY HISTORIE

For os er dette ikke blot en social indsats. Det er et kald. Det er et bevis på, at evangeliet bliver levende, når det leves ud. Og dér, hvor mennesker modtager brød til kroppen og håb til sjælen, begynder Gud at skrive en ny historie.

Bøn for dagen i sundhedsteamet.

FØDEVARECHECKEN

| Af Peter Götz

Mere end 2 mio. af os danskere modtager dette forår en check som kompensation for de stigende fødevarepriser.

For rigtig mange af os er det uden tvivl en kærtkommen og ikke ubetydelig hjælp til en anstrengt økonomi.

UNØDVENDIG

Der er imidlertid også mange af os, der nok ville klare dagen og vejen uden denne 'nødhjælp'.

Nogle synes ligefrem, at de ikke burde have fået den! Derfor kan vi godt spørge hinanden uden at fornærme nogen:

Kunne du – hvis økonomi i forvejen hænger sammen – tænke dig at bruge disse penge et sted, hvor behovet er tydeligt og indlysende? Og hvor 2.500 danske kroner ville gøre en afgørende forskel.

INDLYSENDE ALTERNATIVER

Vores missionsfelter er et indlysende sted at tænke på. Det være sig vores små menigheder mod nord i Grønland, vores fattige familier i Rumænien, vores børnehjem i Ghana og vores flygtningearbejde i Thailand, hvor det lige nu er ekstremt vanskeligt at få enderne til den daglige kost til at hænge sammen – pga. USA's stop for USAID. Her giver fødevarecheck en kontant betydning.

Gå ind på Evangelisk Frikirke Danmarks hjemmeside og kig på mulighederne under International mission. Se mobil-nummer eller kontonummer og giv lidt af det, du strengt taget ikke selv behøver. Det vil gøre en kæmpe forskel. På forhånd TAK!!!

EFTERLYSNING

Morgenstjernen nr. 7 – juli – 2001

I forbindelse med flytningen af Missionsforbundets sekretariat fra Odense til Lindborg i 2017, blev nogle kasser med vores organ, Morgenstjernen, væk.

Vi har næsten genskabt alle årgange, men vi mangler et enkelt blad: Morgenstjernens julinummer – 7 – årgang 2001.

Hvis du er i besiddelse af dette blad – og vil undvære det, så ring gerne til undertegnede (2635 0416) eller skriv til peter@goetz.dk – PG.

Hvem har det endelige ledelsesansvar i et kongregationalistisk kirkesamfund som Evangelisk Frikirke Danmark?

FRIE OG FORBUNDNE

| Af Peter Götz

Ideen om at de enkelte menigheder selv bærer ansvaret for både den daglige praksis og den teologiske retning passer ikke så godt sammen med ønsket om stærke ledere, der skal sætte kursen. Det er dog virkeligheden for de lokale kirker i Evangelisk Frikirke Danmark.

Den enkelte menighed har ikke en overordnet pave, biskop, ledelse eller noget andet, der kan eller må afgøre menighedens daglige virke. Det menigheds-syn hedder kongregationalisme.

KONGREGATIONALISME

Kongregationalisme er et kirkesyn, der tager sit udgangspunkt i Det Nye Testamente og forstår den lokale menighed som en selvstændig enhed. Praktisk, teologisk og åndeligt.

Denne forståelse lægger et tydeligt ansvar ned over den enkelte menighed, fordi man her må bede om og tro menighedens Herre for, at der rejses de nødvendige tjenester og funktioner såvel som de åndelige gaver, der er aktuelle i den kontekst, som menigheden befinder sig i.

LANDSLEDELSE

I de debatter, der i disse år præger vores lille kirkesamfund, bliver øjnene meget nemt rettet mod Landsledelsen. Hvad siger de? Hvilken kurs stikker de af? - Men kan og må de det?

Der var mange gode tanker bag processen, hvor Det Danske Missionsforbund kom til at hedde Evangelisk Frikirke Danmark. At Missionsforstanderen kom til at hedde Generalsekretær er meningsfyldt for vores omgivende samfund. Så langt så godt. Det største problem med de nye beskrivelser ligger nok i forandringen fra betegnelsen Forbundsråd til Landsledelse. Af den simple årsag, at de personer, som vi nu benævner som ledelse ikke har nogen

ledelsesmyndighed i forhold til den enkelte menighed, så længe vi vil være et kirkesamfund med frie og selvstændige menigheder – kongregationalistiske!

Det som i udgangspunktet var Forbundsrådets – og nu Landsledelsens – rolle og kompetence var og er efter bedste evne at virkeliggøre de initiativer og fællestiltag som menighederne foreslår og bliver enige om på de årlige konferencer. Det er initiativer på den internationale front med udsendelse af missionærer, vedtagelse af nationale tiltag, samarbejde med forbundets børn og unge, mm.

Altså opgaver, der bedst løstes i fællesskab. Men ikke beslutninger, der angår den enkelte menigheds interne anliggender. I dette lys kan man spørge om Forbundsråd eller Landsråd er mere korrekt end Landsledelse.

FRIE OG FORBUNDNE

Samtidig med at vi hævder et kirkesyn, der sætter den enkelte menighed fri, udtrykker vi ved at være en del af dette kirkesamfund imidlertid også en forbundethed til hinanden, en vilje til og et ønske om at vandre sammen. Det indebærer en refleksion om, hvordan vi både kan være frie og selvstændige og samtidig forbundne og forpligtede på hinanden, så når én lider, lider vi alle.

Vi har de seneste år i vores menigheder optaget mange mennesker fra andre kirkesamfund, ligesom vi i dag har adskillige præster med en anden kirkelig baggrund. Det udfordrer vores rødder og selvforståelse. Og det maner til overvejelse både for os 'gamle i gårde' og for dem, der i nyere tid har set sig hjemme i vores sammenhæng.

Hvordan vil vi forvalte opgaven med på samme tid at være frie, forbundne og forpligtede på hinanden?

NEKROLOG

Vi har modtaget denne fine nekrolog fra Kirsten Leed, datter til Ruth og Peder Jørgensen

Peder M. Jørgensen, tidligere dansk missionær, er gået bort den 2. februar 2026, 90 år gammel.

Sammen med sin hustru Ruth (som gik bort i 2021) tilbragte han over to årtier med arbejde blandt fattige landsbysamfund i Thailand, hvor de gjorde en stor indsats på græsrodsniveau. Peder, der var født i Jylland, uddannede sig til diakon og blev gift med Ruth, der var jordemoder, inden de i 1962 rejste til Thailand for Det danske Missionsforbund.

Her arbejdede de i afsides egne – Ruth som jordemoder og Peder med rehabilitering af spedalske. Parret vendte tilbage til Danmark i 1971 og bosatte sig i Karup. Senere rejste de tilbage til Thailand i 1984 med Det Norske Missionselskab og slog sig ned i Ubon Ratchathani-provinsen.

Her grundlagde de Baan Immanuel Hostel, som gav uddannelsesmuligheder til børn fra fattige familier. Hjemmet voksede markant takket være Peders ihærdige indsats med at rejse midler. Mange af stedets tidligere elever fik professionelle og akademiske muligheder, hjulpet på vej af stipendier og støtte fra lokalsamfundet.

Peder og Ruth etablerede også en kirke i Phibun Mangsahan, hvor de lagde vægt på en praktisk tro med socialt ansvar. De vendte tilbage til Danmark i 1995, men fortsatte støtten til skolehjemmet og deres elever og vendte igen og igen tilbage til Thailand

både på private ture og som rejseledere for bl.a. Felix Rejser.

Efter pensioneringen forskede Peder i dansk-thailandsk historie, udgav historiske manuskripter og donerede sin samling af thailandske etnografiske genstande til Moesgaard Museum. Han blev hædret med Friends of Thailand Award på sin 75-års fødselsdag for sin indsats med at skabe forståelse mellem Danmark og Thailand.

Selvom deres senere år var præget af helbreds-mæssige udfordringer, forblev parret aktive og engagerede. Deres arbejde har sat varige spor i det thailandske samfund og i historisk forskning. Peder efterlader sig tre børn, 6 børnebørn, 6 oldebørn – og den arv, han og Ruth har skabt, lever videre i de institutioner og liv, de har berørt. Begravelsen fandt sted fra Isenvad Kirke på torsdag 12. februar.

Se evt. Link til artikler: <https://www.dropbox.com/scl/fo/jbp5krx10hafgdi541bya/AF1EzLf2uGn-2LIIXDS3IKXs?rlkey=8dgj5z1guu41v09xdtj-ku3w9c&st=iib4tu8s&dl=0>

Kirsten Leed, Datter
Tlf.: +45 2532 6022

GRØNLAND KALDER PÅ MENNESKER MED MISSIONÆRBLOD OG EVENTYRLYST

| Af Bent Fodgaard/Peter Götz

Kan verdens nye opmærksomhed på Grønland give os inspiration til en fornyset indsats i Uummannaq?

Byen, Uummannaq er efter danske forhold ikke stor. Der bor lidt over 1400 mennesker, men alligevel er det Grønlands ottendestørste by. - Vejen til Uummannaq går med helikopter fra den lille bygd Qaarsut, der ligger på nordsiden af halvøen Nuusuaq.

Nogle grønlandsfarere mener, at Uummannaq er Grønlands smukkeste plet fyldt med storhed og skønhed.

HJERTEFORMET FJELD

Uummannaq, der betyder "Hjerteformet fjeld" har fået sit navn efter det 1.170 m høje fjeld, der er byens vartegn. Byen ligger ca. 460 grader nord for polarcirklen på en 12 kvadratkilometer stor ø i

et vidt forgrenet og smukt fjordsystem med høje, stejle fjelde, hvor der i bunden af fjordene er aktive bræer. I den indre del af fjordsystemet er der fastlandsklima og dermed ofte højtryk med begrænset nedbør.

Uummannaq er kendt for sine mange solskinstimer (2.000 om året) – og er også en turistdestination, der besøges af store internationale krydstogtskibe og mindre turbåde fra Ilulissat.

ERHVERV

Fiskeri og fiskeforarbejdning er byens vigtigste erhverv og indtægtskilde.

En del arbejdspladser i Uummannaq findes inden for administration og service og i mindre omfang

Spisemik i Inokirken.

bygge og anlæg. Den voksende turisme bidrager med stadig flere arbejdspladser både om sommeren og om vinteren. Byen har et supermarked nær havnen samt to nærbutikker.

ET OPLAGT MÅL

For dem, der har missionærblod i årerne og eventyrlyst i lemmerne er en periode i Uummannaq vel det mest oplagte sted at tage hen. - Koordinator for Grønlandsudvalget, Bent Fodgaard skriver: Da EFD startede sin missionsindsats i Grønland, var der flere familier som bosatte sig i Ilulissat – det vi kalder "teltmagere". Derudover var der også unge frivillige, som gav af deres tid, for at være til rådighed for børn og unge i byen. Uden deres indsats, var det ikke lykkedes at nå byens befolkning med Evangeliet. I dag er det lokale medlemmer af menigheden, som er ansvarlige for arbejdet.

UDPLANTNINGEN

I 2017 blev der etableret en selvstændig menighed i byen Uummannaq, der stadig har et stort behov for en indsats blandt familier, børn og unge samt støtte til den lokale ledelse.

Det er muligt at få et arbejde i byen, og samtidigt være med til at støtte op om menighedens aktiviteter. Specielt indenfor sundhedsområdet, undervisning og håndværkerfagene er der muligheder for at få arbejde.

FRI BOLIG OG REJSEN BETALT

Hvis du rejser for at hjælpe som frivillig i menigheden, er der gratis bolig i kirken. Vi vil betale rejseomkostninger, og være behjælpelig med madudgifter. Uanset om du rejser til Grønland som frivillig medhjælper, eller som teltmager, vil vi som grønlandsudvalg være til rådighed for rådgivning og indførelse i arbejdet.

Tilbage i Uummannaq for at hjælpe til i vores lille menighed heroppe

| Af Maria og Jens Sørensen

Vi har netop været i Uummannaq i små 3 måneder med mange gode oplevelser - og udfordringer.

Der kommer ikke så mange til gudstjenesterne i den lille menighed, men enkelte nye begyndte at deltage, medens vi var der. En dreng på 11 år var begyndt at komme, da en gruppe unge fra Ilulissat var på besøg. Han læser i sin bibel, og kommer trofast til gudstjeneste om søndagen. Han fik en guitar i julegave og øver sig nu, så han kan spille med sammen med Ane Marie, kirkens leder.

Til jul blev der uddelt poser med diverse fødevarer til udsatte familier og til julefesten dukkede 30 personer op. Nytårsaften blev også en god anledning med både gamle bekendte og nye ansigter.

Først i januar var der kulturdag i byen hvor alle institutioner er åbne, og det var vores kirke

også. I løbet af eftermiddagen kom der ca. 50 mennesker. Man er ikke længere bange for at komme til INO- kirken når det gælder sociale tiltag, og det er en god begyndelse, som vi må prioritere. Vi tror også, det vil åbne dørene til gudstjenester på sigt.

Hver onsdag i alle de uger, vi var der, inviterede vi til spisning, især rettet mod enlige med børn. Her var der også god tilslutning.

HVEM KOMMER NÅR I REJSER

Til vores sidste samling var der en der spurgte: Hvem kommer når I rejser?

Det var et vigtigt spørgsmål. Der er virkeligt behov for hjælp. Ane Marie står nu igen helt alene med opgaverne.

Der er masser af muligheder for at rejse til Uummannaq for en kortere eller længere periode. Der er stor mangel på lærere, sygeplejersker, social- og sundhedsassistenter.

SPØRG HERREN OM DET ER DIG

NY SEKRETARIATSCHEF

Vagtskifte på Sekretariatet i Lindenberg

Evangelisk Frikirke Danmark og Evangelisk Frikirkes Børn og Unge, der deler kontor i en bygning på Efterskolen Lindenberg, får ny sekretariatsleder. Pia Rosendal Daugaard har efter næsten otte år valgt at finde nye udfordringer. Hun aftrådte den 1. marts. I stedet tiltræder Morten Nebel. Det gør han den 1. april.

MORTEN SKRIVER SÅDAN OM SIG SELV:

Jeg hedder Morten Nebel. Jeg bor i Nibe sydvest for Aalborg sammen med min kone Heidi. Jeg har i mange år arbejdet med børn, unge og voksne i den frie skoleverden. Først i mange år på efterskole som lærer og forstander, og de senere år som leder på friskoler.

Jeg kommer i Bethania i Aalborg, der har været min "kirkefamilie" de sidste 3-4 år. Det har været meget positivt at blive en del af EFD både lokalt og på landsplan, og jeg glæder mig meget til at kunne gøre en forskel for kirker, menigheder, samt de

mange børne- og ungdomsforeninger under Evangelisk Frikirke i Danmark.

Inden jeg begyndte at komme i EFD, har jeg været aktiv i folkekirkelig regi. Det har primært som ung været i KFUM og KFUK og i en længere periode i Indre Mission, inden jeg de senere år har været aktiv i mere karismatiske kredse. Jeg har i flere omgange siddet i menighedsråd, også som formand, så jeg har i mange år haft et nært kendskab til kirker og ledelse, hvilket har givet mange gode kompetencer, der kan komme til glæde og gavn i det nye job.

Oprindeligt er jeg uddannet i musik fra AUC i Aalborg, så jeg har altid haft musikken med mig. Jeg spiller jævnligt med til gudstjenester i Bethania, og det hænder også, at jeg tager ud i foreninger og kirker og holder sangarrangementer.

Jeg glæder mig meget til arbejdet i EFD og EFBU. Jeg glæder mig til at blive en del af fællesskabet, menighederne, selve arbejdsfællesskabet, og så ser jeg frem til at komme rundt og besøge jer alle.

NOGET OM TROSHELTE

Dagens første sol har ramt matriklen.
Morgensolen, kalder vi det.
Et rundt og mildt og venligt ord, fyldt med
himmellys og gode vibes.
Løfterigt og håbefuldt som barnefødsler
og nyvasket babytøj, blafrende i vinden.
Dagen den er stadig stille, nyhederne er
endnu ikke læst og alting kan sådan en
morgen gå i alle retninger.

Først i aften véd vi hvilken vej, dagen tog...

Vi aner ingenting på forhånd, uanset hvad
vi så ellers måtte ha planlagt...!

Hver morgen vækkes vi bare igen til live,
gør det bedste vi kan i ex antal timer, for så
når det igen blir aften at falde om ikke døde, så i alt fald dødtrætte om.

Hver dag et nyt lille udsnit af livet, endnu et lille stykke af lagkagen.

Dagen og vejen kalder vi det...

Det kalder på dagligt mod at vågne til så meget uvist hver morgen - at byde dagen og sig
selv og de andre velkommen, at håbe det bedste og tro på at livet vil os det godt, også i dag!

At gå vores dag i møde i kærlighed til verden og os selv og dém og dét, som vi netop denne
dag møder i den!

Sådan en troshelt er det, du møder hver morgen i spejlet, uanset hvor meget dit hår det
stritter og øjnene hænger, om der er lys i dem eller ikke, og hvilken vej rynkerne vender...!

Du stiller op!

Du er stået på dagen, på bussen, på cyklen eller på toget igen i dag - uanset gårsdagens
erfaringer og den potentielt uforudsigelige fremtid, vi møder hver eneste morgen og hvert
sekund vi trækker vejret.

Sku du så meget som et sekund få bildt dig ind, at du er en pylderrøv, en slapsvans, en
dovenkrop eller en svagpisser, så ret lige ryggen, send en tak opad og vid, at du allerede ÉR
en troshelt.

En troshelt efter Guds hjerte.

Du har slået øjnene op og ørerne ud, gnedet søvnen ud af dine øjne, indstillet antennerne så godt du kan og valgt at face endnu en dag og dens hvad der nu måtte komme.

Sammen med resten af menneskeheden har du valgt dagen til, vel vidende at ingen kender netop dén her dag, før solen igen er sunket i havet!

Dét kræver heltemod, min ven!

Så tak for endnu engang at beslutte dig for at bo i De Levendes Land.

Landet for de Tapre Ufuldkomne...

Jeanette Munksbøl

Feb. 2026

